

Dnes pri ňom šťastne sedím, zriem krásnu jeho tvár

a vebím ho, cením si vzácny neba dar.

Nestačia na to krátke dni tú lásku chváliť vďačne vždy.

Posledný verš z piesne „Pán Ježiš aj mňa hľadal“.

(Spevník Duchovné piesne, Nitra 1987, pieseň č. 141)

Požehnané sú chvíle, keď si necháme srdce utíšiť Božím Duchom. On to môže dosiahnuť aj prostredníctvom piesne a v nej nám pripomenie to, čo človek práve potrebuje počuť.

V Evanjeliu podľa Marka čítame, že keď Pán Ježiš uzdravil posadnutého, v ktorom bolo mnoho démonov, uzdravený potom pri ňom už pokojne sedel (Marek 5:1-20). Ten, ktorý bol ovládaný zlými duchmi, démonmi, ktorý nemal vo svojej moci svoje telo a žil v neustálom trápení, zrazu, keď ho Pán Ježiš uzdravil, sedel pri ňom pokojne a chcel byť už stále s ním (verš 18). A tak aj tí, ktorí spoznali Pána Ježiša, radi trávia chvíle s ním a šťastní zotrvávajú v jeho prítomnosti.

Tak je to aj na spoločných zhromaždeniach. Stretávame sa s bratmi a so sestrami a Pán Ježiš – tak, ako zaslúbil, je uprostred nás. A to je nádherné. Verím, že na stretávania nechodíme preto, že musíme, ale že chceme. Možno máme niekedy ťažšie dni, prežívame nejaké trápenie, ale aj tak ideme radi na spoločné stretnutie, aby sme tu aj v takejto našej situácii našli útechu a občerstvenie. A sme občerstvení, keď zrieme jeho krásnu tvár. Keď ho velebíme, ceníme si vzácny neba dar. Posledná veta z piesne je veľmi krásna: „A nestačia na to krátke dni tú lásku chváliť vďačne vždy.“

A je to naozaj tak! Kto pozná Pána Ježiša, rád chváli jeho meno. K chvále a oslave nášho Boha nás povzbudzujú aj prvé verše Žalmu 105 (verše 1-4):

„Oslavujte Hospodina! Vzývajte jeho meno! Oznamujte jeho skutky medzi národmi!

Spievajte mu, spievajte mu žalmy! Rozmýšľajte o všetkých jeho divoch!

Chváľte sa menom jeho svätosti. Nech sa raduje srdce tých, ktorí hľadajú Hospodina!

Hľadajte Hospodina a jeho silu; hľadajte jeho tvár ustavične!“

Toto robili Boží muži a Božie ženy. Toto robili starozmluvní veriaci a toto by mala robiť aj cirkev dnes – oslavovať Hospodina ustavične. Máme ho za čo oslavovať, lebo vieme, aký je. Okúsili sme jeho milosť a všade okolo seba vidíme jeho mocnú ruku.

Vzývajte jeho meno! Keď na Letnice vznikla cirkev a Peter mal prvú kázeň, pripomenul v nej, čo bolo povedané cez proroka Joela: „A bude, že každý, ktokoľvek bude vzývať meno Pánovo, bude spasený.“ (Skutky 2:21) A apoštol Pavol to dopĺňa: „Lebo Písmo hovorí: Nikto, kto verí v neho, nebude zahanbený. Lebo nieto rozdielu medzi Židom a Grékom, lebo ten istý Pán je Pánom všetkých, bohatý naproti všetkým, ktorí ho vzývajú. Lebo každý, kto bude vzývať meno Pánovo, bude spasený.“ (Rímskym 10:11-13)

Neviem, či si to uvedomujeme, ale vzývať meno Pána Ježiša je súčasťou nášho nového života, ktorý sme pri spasení obdržali. Byť zachránený znamená aj byť požehnaný, obohatený. Urobím malú ilustráciu.

Keď máme nejaký zdravotný problém a ideme k lekárovi, ktorý nám pomôže, sme šťastní, že sme uzdravení. No ale predstavte si, že ten lekár by mal moc dať nám k uzdraveniu ešte nejaký bonus. Nie len nás uzdraviť, ale ešte niečo k tomu pridať. Pán Ježiš je takým lekárom. On nielenže uzdravuje, on nás aj obohacuje! A obohacuje nás nie tak tým telesným, ako pravdaže najmä tým duchovným. Každou múdrosťou a rozumnosťou duchovnou, ako o tom píše Jakub, že „ak sa niekomu z vás nedostáva múdrosti, nech prosí zhora, od Boha a nech nepochybuje.“ (Jakub 1:5-6) A Pán dá, aby sme vedeli múdro a rozumne žiť na tomto svete. On nás obohatí duchovnou múdrosťou a rozumnosťou a samozrejme, svojou prítomnosťou.

Spievajme mu žalmy. Dávid ustanovil spevákov, aby v chráme, ktorý bol postavený potom, za Šalamúna, tam mohli Boha oslavovať a ospevovať jeho krásu. Rozmýšľajme o všetkých jeho divoch. Keď čítame Božie slovo, rozmýšľajme o Božích divoch, ktoré sa diali či v dobe Starej alebo Novej zmluvy. Chváľme sa menom jeho svätosti.

Deti sa rady chvália svojimi rodičmi a to je správne. A my máme dokonalého nebeského Otca, máme dokonalého Spasiteľa, ktorým sa radi chválime a On je za nás. Ak je Boh za nás, kto proti nám? Nech sa raduje srdce tých, ktorí ho hľadajú.

Prichádzame do zhromaždenia, aby sme oslavovali Hospodina, aby sme oslavovali, vzývali Pána Ježiša, aby sme spievali Jeho menu chvály a vzdávali mu vďaku, aby sme rozmýšľali o tom, čo učinil v našich životoch, čo konal v tej dobe, keď žil tu na zemi. Sme tu preto, aby sme sa chválili ním, jeho milosťou a láskou. A sme tu preto, aby sme ho hľadali. Sú to veľmi vzácne veci. Keď ich budeme robiť, budeme naozaj požehnaní a budeme prežívať to, čo sa spieva v spomínanej piesni: „Dnes pri ňom šťastne sedím, zriem krásnu jeho tvár“.

Žalm 105 je zameraný na históriu Izraela, ale v posledných veršoch sa končí krásnym pripomenutím toho, že Hospodin naplnil, čo sľúbil Abrahámovi. Pre svoju vernosť a lásku naozaj izraelský ľud doviedol do zaslúbenej zeme. A keď im dal zaslúbenú zem, Písmo oznamuje: „Dal im zeme pohanov a zdedili to, čo namáhavou prácou nadobudli národy“ (verš 44). My by sme tiež mohli povedať, že sme zdedili to, čo namáhavou prácou získal Pán Ježiš. To, čo sme skrze neho dostali, nie je žiadnou našou zásluhou. My sme sa nijako nepričinili o to, aby sme získali také veľké spasenie.

Hospodin urobil pre izraelský ľud veľké veci. Dal im nádhernú krajinu a očakával, že mu budú na svedectvo tak, ako sa končí tento žalm: „aby ostrihali jeho ustanovenia a zachovávali jeho zákony, Hallelujah!“ (verš 45)

Keď sa Pán Ježiš lúčil so svojimi učeníkmi, dal im poverenie. Jeho posledné slová boli: „A Ježiš pristúpiac hovoril s nimi a povedal: Daná mi je každá moc na nebi aj na zemi. A tak choďte, čiňte učeníkmi všetky národy krstiac ich vo meno Otca i Syna i Svätého Ducha, učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do

skonania sveta. Amen.“ (Matúš 28:18-20) Čo očakával od učeníkov vtedy a čo očakáva od nás dnes? Aby mu boli na svedectvo činiac mu učeníkmi všetky národy; a jeho prikázanie sa končí zaslúbením: „A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta.“

Prichádzajme na spoločné zhromaždenie a neustále si pripomínajme Božie meno a to, čo Boh pre nás učinil skrze Pána Ježiša Krista. Pripomínajme si všetky tie dobré veci, ktoré on vykonal pre nás, a neustále hľadajme jeho tvár. Oslavujme ho, spievajme mu žalmy. A stále sa učme zachovávať všetko, čo nám prikázal. Keď toto všetko robíme, sme požehnaní, Otec nebeský nás naplňuje potešením, svojím Svätým Duchom a my sme potom svetlom, ktoré svieti do tmy tohto sveta. Sme soľou, ktorá nestratila slanosť, je potrebná a užitočná pre tento svet. Tak vďaka Pánovi Ježišovi, že nás pozval do spoločenstva s ním a s nebeským Otcom, aby sme ho mohli zažívať už tu, na zemi.